

Succesverhalen uit andere straten

BuurtKring

In de praktijk blijkt: een BuurtKring werkt. Buren stappen over de drempel om iets te vragen en ervaren steun. Helpers ontdekken dat je met een klein beetje tijd iemands dag lichter maakt. Deze verhalen laten zien wat er gebeurt als je meedoet.

“Ik voel me verbonden en ervaar hoe lief mensen zijn”

1

Nelly Hairwassers schakelde de BuurtKring Litserstraat in voor een ritje naar het Jeroen Bosch ziekenhuis.

“Ik heb lang gedacht dat ik geen hulp nodig had. Nadat mijn eerste man overleed, was ik gewend om veel alleen te doen. Mensen boden hulp aan, maar ik zei bijna altijd nee.

Tot mijn buurvrouw op een dag boos werd: ‘Nelly, als jij steeds nee blijft zeggen, dan stoppen mensen vanzelf met aanbieden. Dat is zonde.’ Ze had gelijk.

Sindsdien kijk ik er anders naar. Je hóeft het niet allemaal alleen te doen. En als je eenmaal de drempel over bent, merk je hoeveel moois je terugkrijgt. Ik voel me verbonden en ervaar hoe lief mensen zijn.

“Die dag kon ik even ademen”

Toen ik onlangs met mijn man Walter naar het ziekenhuis moest – hij is slecht ter been en had een hartonderzoek gepland – wist ik dat ik het niet alleen ging redden. Maar de kinderen wonen ver weg, en Walters broer en zijn vrouw doen al zoveel voor ons. Ik wil niet steeds opnieuw bij hen aankloppen.

Vanuit de BuurtKring in de Litserstraat kwam gelukkig René langs. Niet om alleen maar te rijden, maar om me echt te helpen: hij hielp Walter uit de auto, bleef bij hem staan terwijl ik de rolstoel haalde, en zette ons weer netjes thuis af. Het klinkt simpel, maar voor mij was het een grote opluchting. Die dag kon ik even ademen.”

foto: Nelly, Walter en René

René van der Burgt is helper in de BuurtKring Litserstraat en hielp Netty en Walter.

“Toen ik hoorde dat er een buurtkring zou komen in onze straat, dacht ik meteen: daar wil ik aan meedoen. We kunnen veel meer voor elkaar betekenen dan we vaak denken. Mijn eerste hulpvraag kwam van Nelly en Walter. Zij wonen niet in de Litserstraat, maar de coördinator vroeg of ik misschien toch wilde inspringen. Natuurlijk, zei ik. Nelly moest met haar man Walter naar het ziekenhuis. Ze kon zelf rijden, maar Walter was op dat moment erg verzwakt. Ze kon hem niet alleen laten terwijl ze de rolstoel haalde. En je zet iemand in die toestand ook niet zomaar even op een bankje. Ik hielp Walter de auto uit, hield Walter vast en bleef erbij tot hij veilig zat.

“Door dit contact leer je elkaar toch anders kennen”

Tijdens hun afspraak in het ziekenhuis parkeerde ik ergens verderop en las de krant tot ze klaar waren. Op de terugweg hielp ik weer. Het was een ritje van niks, een uurtje op en neer. Maar ik zag hoeveel verschil het voor hen maakte. Nelly hoefde het even niet alleen te doen. Natuurlijk wist ik wie Walter was: de groenteboer van vroeger, altijd druk in de weer. Maar door dit contact leer je elkaar toch anders kennen. Dat is ook het fijne aan zo’n BuurtKring: je krijgt nét wat meer contact met mensen uit je eigen dorp.”

Succesverhalen uit andere straten

BuurtKring

In de praktijk blijkt: een BuurtKring werkt. Buren stappen over de drempel om iets te vragen en ervaren steun. Helpers ontdekken dat je met een klein beetje tijd iemands dag lichter maakt. Deze verhalen laten zien wat er gebeurt als je meedoet.

“Door de buurtkring voel ik me vrijer om iets te vragen”

foto: Tiny en Lamber

Tiny Hairwassers schakelde de BuurtKring Litserstraat in voor een kapotte kasdeur.

“Ik red me meestal prima. Ik woon alleen, heb een grote tuin en doe veel zelf. Maar soms loop ik ergens op vast. Mijn kinderen wonen alle drie ver weg, en mijn buurman – die helpt weleens met kleine dingen – heeft een druk gezin met jonge kinderen. Dan wil je niet steeds aankloppen. Het probleem was de kasdeur: het glas was kapot. Ik dacht nog, met twee zuignappen en een beetje lijm lukt het misschien wel. Maar toen hoorde ik op de nieuwjaarsreceptie over de BuurtKring. Dat

2

bleef hangen. Waarom zou ik het niet gewoon vragen? “Ik wil niet steeds aankloppen bij de buurman” Dus belde ik Anne, de coördinator van de buurtkring in onze straat. En het was zó geregeld. Lamber stond al snel op de stoep. Niet alleen met gereedschap, maar ook met ideeën en vakkennis. Hij zei meteen: ‘We doen het gewoon goed, Tiny.’ Hij bestelde nieuw glas, nam de deur mee naar huis en liet de rubbers weken in warm water zodat ze weer soepel werden. Later bracht hij de deur terug, samen met zijn vrouw. Dat vond ik zo attent. En nog gezellig ook. Door de BuurtKring voel ik me vrijer om iets te vragen. En ik heb nieuwe mensen leren kennen. Voorheen groette ik Lamber en zijn vrouw niet eens, omdat ik niet wist wie ze waren. Nu maken we vaak een praatje. Dat is toch prachtig?”

Lamber van den Broek is helper in de BuurtKring Litserstraat en hielp Tiny.

“Ik ben opgegroeid in een buurtschap bij Mariahout, tussen zeven boerderijen. Daar hielp je elkaar gewoon. Of het nou om hooi ging of om een hek repareren, elkaar helpen was de normaalste zaak van de wereld. Toen ik in Den Dungen kwam wonen, viel me op dat het hier minder vanzelfsprekend is. Juist daarom wilde ik meedoen aan de BuurtKring. Iemand helpen kost vaak maar weinig moeite, en het betekent wél iets.

“Tijd heb je niet, die maak je”

Tiny had zelf al een plan met haar kasdeur, maar dat was eigenlijk niet zo veilig. Dus ik heb nieuw glas besteld, de deur meegenomen, thuis alles klaargemaakt en daarna weer teruggehangen. Ik hoef er niks voor terug. Maar ik krijg er wél iets voor terug: een goed gevoel, een kop koffie en contact met iemand uit de straat die ik daarvoor niet kende. Dat is veel waard.

Mensen denken vaak dat ze geen tijd hebben om iemand te helpen. Maar wat vind je belangrijker? Een avondje tv of iets voor een ander doen? Tijd heb je niet, die maak je. En vaak is het zo gepiept. Iedereen kan wel iets betekenen voor een ander.”